

Sygn. akt IX Ka 1197/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Chałoński

Sędziowie: SSO Anna Szeliga (spr.)

SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Kraski

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2014 roku

sprawy M. M.

oskarżonego o przestępstwa z art.286 § 1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 16 maja 2014 roku sygn. akt II K 53/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. T. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu świadczoną oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych należnych za II instancję.

Sygn. akt IXKa1197)14

UZASADNIENIE

Ł. W. i M. M. oskarżeni zostali o to, że: w dniu 19 października 2011 r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w celu uzyskania kredytu doprowadzili (...) Bank (...) SA z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.647 złotych w związku z zawarciem umowy kredytu nr (...) na zakup notebooka H. po uprzednim złożeniu w przedstawicielstwie banku w sklepie (...) SA z siedzibą w K. podrobionego uprzednio przez K. G. zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...) z siedzibą w T. i wysokości uzyskiwanych dochodów, które miało istotne znaczenie dla uzyskanie wymienionego wsparcia finansowego wprowadzając tym w błąd pracowników banku co do zamiaru zwrotu uzyskanego kredytu oraz faktu zatrudnienia, czym działali na szkodę (...) Bank (...) SA z siedzibą we W., przy czym Ł. W. przedmiotowego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co m o najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach w sprawie IX K 826/06, którą odbywał w kresie od 24 października 2009 r. do 29 lipca 2010 r. tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

w odniesieniu do oskarżonego M. M. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w odniesieniu do oskarżonego Ł. W..

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 16 maja 2014 r. w sprawie (...)14 w ramach czynu zarzucanego w akcie oskarżenia uznał oskarżonych Ł. W. i M. M. za winnych tego, że: w dniu 19 października 2011 r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z K. G., co do którego postępowanie karne o ten czyn zostało prawomocnie zakończone wyrokiem wydanym w dniu 12 lutego 2014 r. w sprawie sygn. II K 62/14 Sądu Rejonowego w Kielcach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla Ł. W. kredytu na zakup notebooka H., doprowadzili (...) Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 3.647 złotych w ten sposób, że przedłożyli w tym banku podrobione przez K. G. i dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego zaświadczenie o zatrudnieniu Ł. W. w firmie (...). K. Z. S. z siedzibą w T. na ul. (...) na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 01 października 2010 r. na czas nieokreślony z dochodem netto w wysokości 1.900 złotych na stanowisku elektromonter, podczas gdy w rzeczywistości Ł. W. w tym czasie nie był nigdzie zatrudniony, a firma (...). K. Z. S. nigdy nie istniała i pieczętka z jej danymi została wyrobiona przez K. G. w celu wykorzystywania jej do podrabiania zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach, a działając w ten sposób wprowadzili w błąd (...) Bank (...) SA co do prawdziwości złożonego zaświadczenia oraz co do zamiaru i możliwości spłaty przez Ł. W. 36 rat pożyczki, której miesięczna rata wynosiła 137,78 złotych, przy czym oskarżony Ł. W. przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 31 stycznia 2007 r., sygn.. IX K 826/06 za umyślne przestępstwo podobne z art. 280 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 24 października 2008 r. do 29 lipca 2010 r., tj. popełnienia czynu stanowiącego w przypadku oskarżonego M. M. przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § kk, a w przypadku oskarżonego Ł. W. stanowiącego przestępstwo żart. 286 § 1 kk i art.297 § 1 kk art.270 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie przepisów art. 286 §1 kk w zw. z art. 11§3kk wymierzył oskarżonemu M. M. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, a oskarżonemu Ł. W. karę 1 roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił (...) Bank (...) SA umowę kredytu z dnia 19 października 2011 r. z k. 68a. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. kwotę 723,24 tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. M. z urzędu. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonych M. M. i Ł. W. od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca M. M. , który zaskarżył wyrok w całości co do tego oskarżonego i zarzucił rozstrzygnięciu :

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie: art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k, art. 424 § 1 k.p.k. poprzez rażące naruszenie przez Sąd I Instancji zasady obiektywizmu, dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób wybiórczy, jednostronny i negatywny dla oskarżonego, a nadto z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów , a nawet wbrew treści przeprowadzonych dowodów i w konsekwencji przyjęcie, że oskarżony dopuścił się popełnienia przypisanego czynu w świetle całościowej i wnikliwej oceny zgromadzonego materiału dowodowego było nieuzasadnione i nie pozwalało na przypisanie oskarżonemu winy;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść polegający na ustaleniu, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego prowadzi do wniosków odmiennych.
3. jako zarzut ewentualny rażąca niewspółmierność (surowość) orzeczonej wobec oskarżonego kary 8 miesięcy pozbawienia wolności i jej wydatne złagodzenie

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania. Nadto wniósł o zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego M. M. nie zasługuje na uwzględnienie, a biorąc pod uwagę jakość podniesionych tam zarzutów należało uznać ją za oczywiście bezzasadną.

Kwestionując rozstrzygnięcie obrońca oskarżonego wskazuje, iż Sąd Rejonowy dokonał błędnych ustaleń faktycznych w zakresie przypisania M. M. popełnienia przestępstwa z art. 286§1kk i 297§1kk i art. 270§1kk w zw. z art. 11§2kk, które to uchybienie było skutkiem naruszenia przepisów prawa procesowego, w zakresie oceny przeprowadzonych dowodów.

Przede wszystkim podkreślić należy, że o błędzie w ustaleniach faktycznych można mówić wówczas, gdy ocena dowodów została dokonana przez Sąd orzekający z naruszeniem art. 7kpk, tj. sprzecznie z zasadami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, bądź też wówczas, gdy Sąd czynił ustalenia faktyczne w oparciu o niepełny materiał dowodowy. Skarżący nie wskazuje tego rodzaju uchybień, a argumenty które podaje jako uzasadnienie dla odmiennej oceny dowodów mają wyłącznie charakter polemiczny.

Tymczasem analiza akt sprawy niniejszej w powiązaniu z pisemnym uzasadnieniem zaskarżonego wyroku prowadzą do wniosku, że Sąd Rejonowy przeprowadził wszystkie dowody niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy niniejszej, ocenił je we wzajemnym powiązaniu ze sobą, w pisemnych motywach wyroku wskazał przyczyny dla których jedne dowody uznał za wiarygodne, a także dlaczego innym, przymiotu tego odmówił.

Tak dokonanej oceny nie można uznać za jednostronną, czy nielogiczną.

Sąd I instancji z dużą wnikliwością dokonał oceny zarówno wyjaśnień oskarżonego Ł. W., jak też wyjaśnienia i zeznania K. G., a także przeanalizował dołączone do akt sprawy dokumenty. Sąd I instancji rozważył wszystkie okoliczności mające znaczenie dla poczynienia prawidłowych ustaleń. Apelacja obrońcy prócz polemiki opartej na wybiórczo wskazanych dowodach, nie przytacza żadnych argumentów, które mogłyby podważać prawidłowość rozumowania tegoż Sądu.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie pozwalające na przypisanie M. M. czynu z art. 286§1kk i art. 297§1kk i art. 270§1kk w zw. z art. 11§2kk Sąd ten, poczynił głównie w oparciu o dołączoną do akt sprawy dokumentację w postaci umowy kredytowej odnoszącej się do zakupu przez oskarżonego Ł. W. notebooka hp oraz dołączonych do nich zaświadczeń o wysokości i źródle jego dochodów, a także wyjaśnień Ł. W. oraz wyjaśnień i zeznań świadka K. G. Na podstawie tych dowodów prawidłowo ustalono okoliczności zawarcia przedmiotowej umowy, a zwłaszcza fakt, iż zawierając je Ł. W. przedłożył podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych dochodach, które zostało mu dostarczone przez K. G. i M. M. Nie ulega również wątpliwości, iż przedmiot objęty umową zostały wydany, a następnie sprzedany przez Ł. W., który część z pieniędzy w ten sposób uzyskanych przekazał M. M. i K. G. Słusznie Sąd Rejonowy uznał, iż na wiarę nie zasługują wyjaśnienia M. M. w których starał się wykazać, że nie miał nic wspólnego z czynem objętym zarzutem w niniejszej sprawie. Zauważyć jednak należy, że powyższe pozostaje w sprzeczności z wyjaśnieniami K. G. złożonymi w toku postępowania przygotowawczego (k. 199-200), w których opisał okoliczności w jakich on oraz M. M. dostarczyli Ł. W. podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości osiąganych dochodów, a także potwierdził fakt, iż kiedy Ł. W. nabywał w systemie ratalnym sprzęt on wraz z M. M. czekali na niego w pobliżu sklepu, następnie wspólnie udali się do lombardu by sprzedać notebooka i każdy z nich otrzymał część pieniędzy. Co prawda na rozprawie K. G. potwierdził wcześniej składane wyjaśnienia, jednak starał się tak przedstawiać okoliczności zdarzenia, by nieco umniejszyć rolę M. M. w przestępstwie, w szczególności wskazywał, że nie pamięta jaki był udział tego oskarżonego w zdarzeniach, czy znał Ł. W., nawet jeżeli brał udział w spotkaniu kiedy doszło do przekazania zaświadczenia temu oskarżonemu, to M. M. stał obok. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy twierdzenia K. G. zasłaniającego się niepamięcią na wiarę nie zasługują, a stanowią ewidentną próbę wsparcia linii obrony prezentowanej przez M. M. Co istotne w sposób zbieżny z relacjami K. G. składanymi w toku postępowania przygotowawczego okoliczności przedmiotowego zdarzenia opisał Ł. W., który przyznał się do winy i został prawomocnie skazany za ten sam czyn. Spójne i zbieżne ze sobą relacje Ł. W. i K. G. nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że również M. M. brał czynny udział w przestępstwie będącym przedmiotem postępowania, zaś jego wyjaśnienia zaprzeczające powyższemu pozostają odosobnione.

Reasumując tą część rozważań stwierdzić należy , że ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe , zgodne z zasadami określonymi w art. 7kpk i słusznie prowadzą do wniosku, że M. M. popełnił przestępstwo kwalifikowane z art. 286§1kk i art. 297§1kk i art. 270§1kk w zw. z art. 11§2kk .

Odnosząc się natomiast do wymiaru kary , stwierdzić należy , że Sąd Rejonowy rozstrzygając w tym przedmiocie kierował się dyrektywami określonymi w art.53kk, uwzględnił w wystarczającym stopniu wszystkie okoliczności wpływające na jej wymiar. Niewątpliwie stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i stopień winy są znaczne . Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami , świadomie przedkładając nieprawdziwe zaświadczenie o zatrudnieniu godził nie tylko w pewność obrotu prawnego , ale również swoim zachowaniem doprowadził pokrzywdzony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem . Dlatego też orzeczona kara 8 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości , jak też stopnia winy. Słusznie również Sąd Rejonowy, biorąc pod uwagę uprzednią karalność M. M. uznał , że nie można postawić pozytywnej prognozy kryminalistycznej wobec M. M.. Pomimo , iż orzekano wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem , po raz kolejny naruszył on obowiązujący porządek prawny , w związku z tym nie można zasadnie uznać , iż pomimo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności nie popełni ponownie przestępstwa. M. M. swoim zachowaniem wprost wskazał na niezasadność takiego rozumowania . Oskarżony jest sprawcą niepoprawnym , a zatem jedynie wymierzenie kary pozbawienia wolności, którą będzie musiał rzeczywiście odbyć pomoże wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1kpk orzekł jak w wyroku.

Na podstawie §14 ust.2 pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu , który udzielał pomocy prawnej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym kwotę 516.60 zł tytułem wynagrodzenia .

Na podstawie art. 624§1kpk zwolniono M. M. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, bowiem oskarżony nie pracuje, przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności , a zatem ich uiszczenie przez niego tych kosztów byłoby zbyt uciążliwe.

SSO Anna Szeliga SSO Marcin Chałoński SSO Andrzej Ślusarczyk